

SZÉKELY KÖZÉLET

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI UJSÁG

Előfizetési árak:
Egész évre 50 Lel, félévre 25 Lel, negyedévre 13 Lel.
Egyes szám ára 1 Lel.

Felelős szerkesztő:
TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.
Telefonszám: 34.
Megjelenik minden vasárnap.

KRÓNIKA.

Nemsokára megkondulnak a husvéti hangok, — a természet maga is az élet megújodását, a feltámadást hirdeti. Az események krónikása pedig, mikor neki fog, hogy a következő sorokat papirosra rója, fűrkészve, kereső szemmel tekint szét a világban, miféle örvendetést, biztatót láthatna meg, amelyből a régóta nyugtalanságban, szomorúságban vergődő emberiség sorsára nézve jobb jövő, derültebb idők reményét merithetné.

Néhány nappal ezelőtt bukaresti ujságközlemények alapján az erdélyrészi sajtóban is az a hír terjedt el, hogy az ostromállapot, cenzura április elsejével megszűnik és a hadsereget is a rendes békelétszámra szállítják le. A hír azonban utólag — legalább ebben a terjedelmében — még korainak bizonyult.

Egyelőre a hadsereg békebeli állapotba helyezéséről jelent meg királyi dekretum, mely megállapítja, hogy április 1-től kezdve a háboru idejére felállított katonai bíróságok ügyköre a békebeli idők hatóságaihoz helyezendő vissza. Megszűnik azoknak a törvényeknek alkalmazása is, melyek határozottan

addig az időig voltak életbe léptetve, amíg a hadsereg békeállapotba megy át.

Ez az uralkodói tény az első nagy jelentőségű lépés a hivatalosan is kijelentendő békeállapot visszaállításának irányában. Ennek a lépésnek, előreláthatólag, több hasonló lépés lesz a következménye. Azonban már ez maga is elég megnyugtató bizonyossága annak, hogy azoknak a mindentől riadozóknak, akik állandóan újabb rosszat, háborut, vért jósolnak, aligha lesz hamarosan igazuk. Bizonyára nem szerelnék le a hadsereget olyan országban, melyet újabb háborus veszély fenyeget.

Ujabb hírek szerint, a Magyarország és Csehszlovákia között, a gazdasági kapcsolat megteremtése ügyében folytatott nagy jelentőségű tárgyalások is megegyezéssel végződnek, vagy már végződtek is. Az a Csehszlovákia tette egy részről ezt a lépést, melynek nemrég hangoztatott haragos és türelmetlen kijelentései szerint, Magyarországot az utódállamok értekezletére sem kellene beereszteni.

Ugy látszik, itt is az egymásra utaltság, megértés gondolata kezd, az eddigi ellenszenv helyett, felülkerekedni. Csehország gazdag ipari ország, Magyarország mezőgazdasági terményeket produkál, — így a két ország gazdasági érdekei egymás útján kölcsönösen szépen kielégíthetők. Ezt az elfo-

gultlanok eddig is tudták. Hogy végre a két állam kormánya is felismeri és elismeri a helyzetet — oly haladás, mely a várt általános összebékülés felé biztató kilátást nyit meg.

Szülői értekezlet.

A székelyudvarhelyi róm. kath. főgimnázium 1920—21. iskolai évi történetébe fontos eseményként illeszkedik bele az a szülői értekezlet, melyet március 18-án d. e. 10 órakor tartottak meg az intézet tanácstermében. A szülői értekezlet eszméje nem új dolog; körülbelül két évtizede annak, hogy ezen a téren az első kísérletet megtette a budapesti gyakorló főgimnázium. A példát aztán követte több intézet s mindenütt, ahol meghonosították, a tanulmányi és fegyelmi ügyek javulásáról számoltak be. A rendkívüli időket, a háboru bomlasztó hatását súlyosan megérezték az iskolák is. Most, midőn minden téren megújodást sürgetnek, természetes, hogy első sorban az iskoláknak kell a javítás terére lépni.

Örvendetes jelenség, hogy a szülők az értekezlet nagy jelentőségét felfogták, amiről az értekezleten való tömeges megjelenésükkel tettek tanubizonyosságot. A nagy számban megjelent szülőket Tamás Albert igazgató üdvözölte s az összejövetel célját fejtegető beszéddel nyitotta meg az értekezletet és felkérte Biró Lajos tanárt pedagógiai előadása megtartására.

Előadó „A család és iskola kapcsolata” című tanulmányában vázolta a középiskolai oktatás célját. Rá mutatott arra, hogy a nagy célt

— Ezredemnek nem csak parancsnoka, de apja is vagyok; megkívánom, hogy minden katonám érdemes legyen a huszár elnevezésére. Erkölcös élet és józanág uralkodik ezredemben. Ennek szigorú óra is vagyok. Megértett önkéntes Mihálovics?

— Parancsára, ezredes ur! — Az ezredes még apróbb részletek után érdeklődött, melyekre a kívánt választ meg is kapta. Így körülbelül megtudta mindazt, amit tudni akart. S ezzel mintha mi sem történt volna, az élet szekere tovább döcögött Bosnyákországban...

Kenesei huszár főhadnagy a szokása naponta sétalovaglásra az ezredes lakása elé vezettette lovát. Ott már két ló van nyergelve. Ami kisasszonyt, az ezredes egyetlen leányát tanította délelőtt a magasabb lovaglásra; délután meg sétalovaglásra is. Ilyenkor az ezredes lovása illő távolságból követte őket. Utirányuk ma kivételesen más volt, mint rendszeren.

— Tegyük ma egy kissé merészebb kísérletet. Errefelé olykor ugratni is kell s éppen azért választottam ezt a görbe fensikot, mert a tisztek itt szokták kipróbálni sima terephez szokott lovaikat. — Ma is többen kirándultak oda, hol valóságos bravuros mutatványokban lesz részünk. Elég erősnek érzi magát, Ami kisasszony, hogy pár ilyen ugrást maga is bemutasson. Barátaim, a tisztek, kíváncsiak, hogy mennyire haladtam az iskolázásával.

— Nyugodt lehet, Kenesei, Dóri igen megbízható ló. Én pedig örömmel ülök rá. Tudja, jámbor állat. S különben is maga főhadnagy, itt van mellettem s így nincs okom aggodalomra — szolt a katonás magatartású lány.

A főhadnagy megköszönte a kitüntető bizalmat. Így folytatták utjukat föl a magasabb hegy-gerince. Szélesebb árkok, magasabb föld-

Önkéntes Mihálovics.

— A „Székely Közélet” eredeti tárcája. —

A dolog így történt; bár szó szerinti hitelességeért nem vállalnék teljes felelősséget...

Mikor a Mecsek alján, Baranyában a huszár önkéntes iskolának vége lett, az iskolaparancsnok parancsot olvasott föl, melyben többek közt ez is benne volt: Mihálovics Dusán önkéntes káplár Szerajevóba vonul a 12-ik huszárezredhez szolgálattételre; a szükséges utasításokat az irodában holnap reggel 9 órakor átveszi, s a délutáni vonattal utazik.

— Az ezredes ur parancsa küld Bosnyákországba. Javulni. Ez olyan büntetés-forma kalandos viselkedéséidért. Tudod, az öreg nem igen szereti, ha az önkéntesek könnyelmű életet élnek. Elég baja van a tisztekkel — szolt az ezred-segéd-tiszt, mikor Dusán az iratokat később az irodában magához vette.

— Szervusz főhadnagy ur! köszönöm irántam tanusított szives figyelmedet, Isten veled! Majd csak megjavítom év végére magam...

Dusán önkéntes Mihálovics Tódor, a bácskai nábob egyetlen fia, a család szemefénye, elkényeztetett kedvence. A doktori szigorlat után, katonai kötelezettségeit teljesítendő: Pécsre ment az önkéntes-iskolába. Apja, de különösen gazdag nagynénje nagy összeget bocsátott havonta rendelkezésére, hogy önkéntesi évét uri módon, a Mihálovics névhez méltóan, gond nélkül és könnyelműen élve szolgálhassa le. Dusán úgy élt, úgy szórta a pénzt, hogy azt méltán pazarlásnak is lehetett minősíteni. Ezt azonban az apja szinte elvárta tőle. Pazar költségei ilyenformán nem írható az ő rovására. (Az év végén Mihálovics Tódor kasszája 100 ezer forinttal lett könnyebb.)

Dusán különben erős karakterű, markánsul érdekes férfi, merész lovas volt. Bravuros lovaglásának messze híre terjedt.

Mikor aztán apja, ki fiától bucsut venni Pécsre ment, 2 órakor őt az állomásra kikísérte, lelkére kötötte, hogy semmi mással ne törődjék, csak az egészségére vigyázzon s a — szívére. Tréfás kalandok ellen nincs kifogása, a pénzt, amit havonta kapni fog, elköltheti, nem kell számadása róla.

— Arra is vigyáz fiam, hogy felebbvalóid szeressenek s karakteres légy.

— Köszönöm, édesapám, miattam ne aggódjál... A vonat füttyentett s Mihálovics Dusán önkéntes huszár-káplár így jutott a görbe Bosnyákországba.

Nemes Eleméry Ede ezredes nagyobb lovas gyakorlat után fáradtan szállt le lováról. A kantárt lovászának adva, sietett az ezred-irodába.

— Van valami ujság, főhadnagy ur?

— Parancsára, ezredes ur! Itt vannak az aláírni valók. Van egy parancs is, mely Mihálovics Dusán önkéntes huszár-tizedest ide utalja a 12-esekhez. Konduktájában igen jó dolgok vannak följegyezve, de az is, hogy nagy gavalér, igen sokat költ. Büntetés féle az áthelyezése.

— No, mondhatom, oda át jól vélekedhetnek fölölünk. Talán mi is büntetésből volnánk itt? No, de semmi. Mihálovics?... mintha e nevet ismerném. A bácskai nábob, igen ennek a fia lesz. Kéretem holnap kihallgatásra — szolt az ezredes. Aláírta az elébe tett aktákat és ezzel lakosztályába vonult.

Másnap reggel nyolc órakor az ezredes előtt áll Dusán. Délceg fiu majdnem egy fejjel magasabb ezredesénél. A jelentkezésnél ezredese erősen szemügyre vette az önkéntest. Majd katonás komolysággal szolt:

csak a szülői ház és az iskola együttes, harmonikus működésével lehet elérni, miért is itt az ideje, hogy a család és az iskola megint egymásra találjanak és kezét fogva, egyesült erővel munkáljanak az ifjuság helyes irányu nevelésén. Az iskola fegyelmi szabályzatával kapcsolatban kiemelte a vallás nevelő erejét, a tekintély elvét, megismertette a szülőkkel a tanulók hibáit, melyek nyesegetésre szorulnak, reá mutatott a sikeres haladás eszközeire és végül előadása záradékaul a következő pontokat ajánlotta a szülőknél figyelmébe:

1. A szülők szóval és jó példaadással használnak oda, hogy gyermekeik vallási kötelességeiket teljesítsék pontosan, elegendő ok nélkül az istentiszteletet sohase mulasszák el.

2. Szoktassák gyermekeiket illedelmes, udvarias magaviseletre, neveljék beléjük a közvagyonnak, iskolaépületnek és tanítási eszközöknek megbecsülését.

3. A tanuló számára készítsenek napirendet, azt pontosan tartassák meg és a leckét kérjék számon. Az iskolába való későn jövésnek, indokolatlan óramulasztásoknak vegyék elejét. Érdeklődjenek az iskola munkája iránt minél gyakrabban, de főképpen intés idején.

4. Törvényesen megengedett időn túl a tanuló ne maradjon künn a korzón máskor is minél kevesebbet tartózkodjék.

5. A fegyelmi szabályzatban tiltott cselekmények: kártyázás, dohányzás, dorbézolás, engedély nélkül való színház és mulatságlátogatás elő ne forduljanak.

Az előadás elhangzása után Pál István apát, püspöki biztos emelkedett szólásra. Meleg elismeréssel adózott előadónak az iskola és az ifjuság szeretetéről tanuskodó, a szülők részéről nagyon is megszívlelést érdemlő előadásáért. A szülők az első nevelők, ha tehát az iskola az ő segítségükre siet és bevált tapasztalatok alapján normákat állít fel, azokat szívesen kell fogadni. Ajánlja a javaslatok elfogadását.

Pluhár Gábor a szülők nevében beszél és örömeinek ad kifejezést, hogy az intézet ezzel az értekezlettel alkalmat adott a nagyfoutosságú eszmecserére. Óhajtja a régi, öntudatos vallásosság ápolását és az ifjusági könyvtárnak lehetőleg

minél többször való megnyitását, hogy az ifjak ne legyenek kénytelenek holmi fércmveket olvasni. Időközönként mesedélutánok tartását is üdvösnök látná. A szülők nevében kéri a tanári kart minden törvényesen megengedett fegyelmezési eszköz igénybevételére, mert az lesz a legnagyobb örömk, ha gyermekeik levették a rossz szokásokat.

Rés János tanár a koedukációról és a korzózásról szól. A koedukáció bevezetése nagy küzdelembe került, de létjogosultsága csak addig van, amíg az nincs a tanítás és nevelés kárára. Vesszedelmesnek tartja a fiú és leánytanulók együttes korzózását, mert a gyakori együttléte és a korzón szerzett ismeretségek más eszmekörbe csábitják a még serdülő és tapasztalatlan ifjuságot, aminek aztán a tanítás és nevelés sőt gyakran az ifju jövője is kárát vallja.

Kulcsár Ferenc tanár arra hívja fel a szülők figyelmét, hogy gyermekeiktől lehetőleg mindennap kérdezzék ki a leckét, hogy így állandóan tájékozódva legyenek azok tanulmányi előmeneteléről.

Ezek után Tamás Albert igazgató röviden összefoglalta az elmondottakat, megköszönve a szülők meleg érdeklődését, az értekezletet bezárta.

A burgonya meghonosítása a Székelyföldön.

Gazdasági történelmi adatok alapján közli: Gál Imre.

A burgonya Európában 300 éve ismeretes, a Székelyföldre azonban 200 éve, hogy eljutott. Több, mint 50 évre volt szükség, hogy a székely s a vele szomszédos részek között elterjedhessen, mivel a nép a természetétől mindenfelé nagyon idegenkedett.

Hogy Délamerikából származott be Európába „Papas“ név alatt, azt jól tudjuk, de hogy ki hozta be tulajdonképpen, arra a gazdaságtörténelem nem bír fényt vetni. A Székelyföldön való erőszakos elterjesztését a krónikás a főkörmányszék rendelkezéseinek tulajdonítja.

A 18-ik század második felére tehetjük azt az időpontot, mikor a burgonya a Székelyföldön

megjelenik főkörmány széki rendeletek és katonák útján. A nép a legnagyobb fokú idegenkedéssel fogadja, de akadnak olyanok is, akik Isten áldásának tartják. Mivel a burgonya a Solanum fajtához tartozik, s a hatósági ismertetés a Solanum mérgező hatását is felemlítette, a nép egyszerűen ráfogta, hogy a burgonya is mérges, sőt akadtak igen sokan, kik meg is betegedtek tőle, mert méregtartalmának hitték. Az orvosok jónagy része azt állította róla, hogy butit és terméketlenné teszi az embert; egyáltalán nem táplál, csak felfúj — földes anyagok kerülnek a gyomorba s így hátráltatja az emésztést. Sokan úgy vélekedtek, hogy terjeszti a rühöt, vízi betegséget s szaperodnak általa mindazon rovarok a földben, melyek a gabonát pusztítják, károsítják. És ha a hatóság rendeletet adott ki, hogy a lakosság ne egye a burgonyát főtelen vagy sültelenül, pláne éretlen burgonyával ne táplálkozzék, akkor a hatóságra is rákérték, hogy ő is károsnak tartja a földi almát.

Az első hivatalos rendelet a Székelyföldre a burgonya termesztését illetőleg 1767-ben Mária Teréziától érkezett, melyben megparancsolja, hogy az „Erdäpfel“ termesztésére ne csak intsek, hanem kényszerítsék is a székely népet, mert a gabonatermelésben Erdélynek ez a része végtelenül szűkölködik s a kormányzék nem képes e vidékre a szomszédságtól elegendő gabonát juttatni. A burgonya e vidéken a kenyeret van hivatva pótolni. Együttal megmagyarázza a rendelet, hogy a burgonyából pálinkát is lehet főzni és megtiltja a császári patens, hogy senki ezután a Székelyföldön gabonából ne merészeljen szeszt főzni — hanem e célra használja a nép a gyümölcsöt és a burgonyát. Aki pedig ennek dacára a gabonából pálinkát főzne, az törvénytiszteletre idéztessék. Végül a főkörmányszék teszi felelőssé, hogy a rendelet foganatosított-e és mily mértékben, hol tesznek eleget — jelentést vár. Az erdélyi udvari kancellária érélyes rendelete folytán a főkörmányszék a törvényhatóságokra vetette magát, melyek a rendelet könnyörtelensége ellen kikelnek és minden vidékről egyértelműen azzal felelnek, hogy a szeszfőzési tilalom a népet fosztja meg egyetlen jövedelmétől s így az adófizetést is fel kell függeszteni, mert a Székely-

hányások; mind alkalmas merészebb mutatónyokra. Lovassaink itt szemlélet tartottak. Társalgásuk kizárólag az iskola körül forgott. Egyszerre erős lovas dübörgés vonta magára figyelmüket. Oly gyorsan jött s oly merész volt az ugratás, hogy önkéntelen éjient kiáltott a lány.

— Nézzük meg e bravur színhelyét. Kiváncsi vagyok — indítványozta Ámi. S csakugyan elszörnyülködve tapasztalták később, hogy más lovas ezt megpróbálni sem merete volna.

— Főhadnagy ur! Ki az a jó lovas? Amint látom, önkéntes — szólt a lány.

— Igen! Mihálovics Dusan önkéntes. Mihálovics Tódor, a bácskai nábob fia. Amint látni méltóztatik, elég merész. Se szeri se száma bolondos tetteinek. A multkor az ezredes ur istállóvizitot tartott s képzelje — a szakasz legénysége a lóitató edényekből itta a bort. S kitudódott, hogy önkéntes Mihálovics ilyen s ehhez hasonló dolgot máskor is szokott elkövetni. A legényeket az istállóban pezsgős vacsorával látja el. Ő maga azonban málna-szörpüél egyebet nem iszik. Multkor a Milácskába ugratott egy vízbe fuló után, kit szerencsésen ki is mentett.

— Furosa, bort nem iszik? Honnan hát e bolondos szeszélye? Apa bár nem szokott közlékeny lenni, de az ilyen dolgokat újságotni szokta, mikor a család körében katona bravurokról van szó. Szeretném ezt a fiut megismerni.

— Óhaja parancs! — szólt a főhadnagy. Igy ismerkedett meg Mihálovics önkéntes az ezredes szép leányával, Ámi kisasszonnyal. A jól nevelt gyermek csak nem rég került haza Bécs mellől valamelyik nevelőintézetből. Szíve szabad volt, s egyedüli szórakozása a sport, hol minden érdek nélkül hagyták a fess huszártiszteket. Különben sem igen rajonghatták körül a szép lányt. Az ezredes csak komoly férfit szeretett lánya körül látni, s a szórakozások pusztán csak udvarias társalgásokra szorítkoztak. Pedig hány fiatal tisztcsakének zavarta meg álmait ábrándos kék szemével.

A Dusanál való ismeretséget is csak úgy engedte meg az ezredes, hogy lovaglásai alkal-

mával ő is Kenesei mellett lehet, de nehogy valami bolondságon törje a fejét, mert kicsavarja a nyakát, ha leányára szemet merne vetni. Ezt, persze, csak gondolta. Pártinak pedig épp oly jónak vélte, mint lovasnak. Nem így azonban az ezredesné. Ő leánya jövője szempontjából nemcsak az anyagiakat mérlegelte, de a jelöltől még magas társadalmi összeköttetést, előkelő nevet s legalább is kamarási méltóságot kívánt. (Apja: tótfalusi Tóthfalussy Kázmér báró, hetediziglen mutatta ki nemességét. Ennél egyebe sem volt. Birtokai régen dobra ütve s a nemes kamarás báró valamelyik miniszterium poros aktái mellett elmélkedett elmúlt dicsőségről és eltékozolt vagyonról.) Ez volt az ezredesnének áimái netovábbja: szívesen látta volna Kenesit vejének. Előkelő családi összeköttetés. Azonkívül Kenesei az ezred tisztjei között is feltűnően szép ember és kedves társalgó. Nem megvetendő a három-ezer holdas kúlsóság sem, mely szép kastélyának lakóit van hivatva az anyagi gondoktól mentesíteni. Erről volt is szó az ezredesné részéről, de férje, az okos ezredes, kereken kijelentette, hogy ő leánya boldogságát nézi.

— Bizzuk Ámikára a választást, kedvesem, ő okos lány s nem fog oly férjet választani, ki nem méltó kezére. Különben is én a gyermekeken nem vettem észre semmi olyat, ami mélyebb érdeklődést árulna el Kenesei iránt. Tudja, kedvesem, az ilyesmit nem csak a finom érzésű anyák, de a gondos apák is meglátják.

— Értenek is maguk ahhoz. A lány az anya nevelése alatt fejlődik s ha mi, anyák, már jó pártit fogtunk lányainknak, önöknek csak egy kötelességük van: Áment mondani — gunyolódik férjével. Lánya azonban — ki apját rajongással szerette — több bizalommal és közlékenységgel viseltetett édesapjával szemben. Előtte nem volt titka. Viszont az ezredesnek sem lányával szemben. Kettőjük titkát a ház urnöje előtt is megőrizték, ki sok tekintetben zsarukoskodott dalás, de másképp békeszerető férjén...

Azonban tovább is simán teltek a napok. E tárgyról többé nem esett szó. A rendes lo-

vaglő-iskola, meg a sétalovaglás igen jó hatást gyakorolt Ámira. Erősödött a sportolástól. Vig volt, mint minden serdülő lány, ki átlep a nagy lányok körébe. Hosszu lovagló ruhájában, pici lakk csizmájában s nemez kalapjában sokszor pajzánkodott édesapjával, amit már anyjával nem mert volna megtenni. Nem éppen bizalmatlanságból, inkább csak megszokásból. Most is lovaglásra kész öltözékben csintalankodik, hizeleg édesapjának.

— Már kész vagy gerlicém? Vigyázz! tisztelegj! — s szeretettel csókolta homlokán kedves gyermekét, ki minden csókot duplán adott vissza jó apjának.

— Igen, kész vagyok apa! Csak egy baj van. Kenesei éppen a legutolsó percben írja, hogy bocsássak meg, de ma nem kisért a szokott sétára. Egy kis baleset érte s éppen azt írja, — különben itt a levél, — hogy e sétára Mihálovicsal bátran mehetek. Jól lovagol és kellemes társalgó. Ehhez azonban engedelmekre van szükségem.

— Nekem, gyermekem, nincs kifogásom ellene. Azonban anyád, tudod, ő nem szeretne messaliancot. Vigyázz szivecskédre. Ez a gazdag rác igen csinos fiú és amint veszem észre, nekem meg fog gyűlni még a bajom veled.

Fülig pirult a lány, de a fátýol alatt, melyet időközben leeresztett, apja mit sem vett észre. Kis szünet után csak ennyit mondott:

— Az aggodalomra még eddig okot nem szolgáltatottam, mindössze párszor kísért utunkban s szép lovaglásából igyekszem valamit elsajátítani. — Ezzel bucsuzott apjától. Az ezredes gyönyörködve látta az ablakból a dalás fiú oldalán amazon termetű szép gyermekét tova tűnni. Gondolatai szárnyakat bontottak. Gyermeke jövője kezdett apai szíve elé rajzolódni... De csak egy pillanatra, mert a másik percben jobb kezével egy tagadó mozdulatot tett:

— Édes kicsi gyermekem — gondolkozik majdnem hangosan, — mennyit is aggódom érte s jövődért. Anyád kereszteni fogja számitásaimat. Pedig ez a fiú éppen kedvemre való...

földön kevés a gyümölcs — burgonya meg egyáltalán nem terem s előreláthatólag még jó ideig nem fog teremni. A főkörmányszék eszközöljön ki tehát Ófelségénél még 3—4 évet, míg a lakosságot a gyümölcs és a burgonya termesztésére rá lehet szoktatni.

A főkörmányszék nem kéri a törvényhatóságok kérelmét kimerítő indoklással Ófelségéhez felterjeszteni, de a királyné az érvelést nem fogadja el s jul. 14-én kelt legfelsőbb elhatározással megparancsolja, hogy a tilalmat végre kell hajtani s a burgonya termesztését a legerélyesebben forszírozni kell, minek a főkörmányszék tényleg eleget is tett és a hibázókat a kincstári jogügyek igazgatója perbe vonja: Dacára a sok peres eljárásnak s székek előjárói hurcolásának — a termelés még se tud utat verni. Erre mutat a két évvel később 1769-ben megjelent udvari kancellári rendelet, mely megújította a tilalmat és elrendelte, hogy a főkörmányszék ezután minden évben tegyen jelentést a termelés terjedéséről, biztassa a vonakodókat, adjon felvilágosításokat — a renitensekkel szemben járjon el kellő szigorral. Ezen rendeletnek némi hatásával találkozunk az 1769. év őszén, bár a legtöbb törvényhatóság figyelemre se méltatta a főkörmányszék rendelkezéseit, mivel Csikszék és Udvarhelyszék szigorú dorgatóriumot kapnak s parancsot, hogy jövőre a termesztést el ne mulasszák s más vidékekről, ahol már természetik, szerezzenek be ültetni való gumókat. Mindkét szék ugyanis azzal védekezik, hogy nem kaptak vetésre burgonyát.

Az 1773-ik évben újból megleckéztetik Udvarhelyszéket, hogy „földje rosszaságával ne takarózzék.” Az 1774-ik évben történt feljegyzésekből megtudjuk azonban, hogy sem Csik, sem Gyergyószék, sem Udvarhelyszék nem termesztettek semmit. Kevés a föld; ami van, az is rozsz, vagy ha jó lenne az, akkor az időjárás nem kedvez a burgonyának, több helyen épen nem termi a föld — váriálnak a jelentések. A tulajdonképeni ok azonban, hogy úgy az 1773, mint 74-ik év kitűnő gabonatermés eredménnyel zárult s a nép nem volt ráutalva egyáltalán a burgonya termesztésére, melytől amúgy is felette idegenkedett.

Érdekes Csikszéknek a mentegődzése, hol a termelés nem akart lábra kapni. Nem sok

hasznót lát belőle a nép, mondja a jelentés, mert a pásztorgyerekek őszel, mikor megért, kiássák és elpusztítják. A nép utálja a burgonyát, mert az a francia betegséget mozditja elő. Kisküküllőmegyében és Marosszéken itt-ott már 1—1 véka földi magyaró termelt, amiért a főkörmányszék dicséretben részesíti a gálfalvi dullót, mivel „keményen eladta a középnek, hogy szaporítani el ne mulasszák.” A felsőjárású dulló jelentése szerint Kiskenden Sepsiszentiványi Henter Ádám udvarában termelt 1775-ben circiter 50 véka, melynek hasznát a sertések interenciójára fordították.

Az 1775. évtől kezdve a termelés Háromszéken vesz nagyobb területet, hol a földeken a törökbuza között termelik és hamuban megsütve eszik. Lisztet is készítenek belőle s Kézdivásárhelyen a heti piacon árulják, de sertést is hízalnak vele. Miklósvárszéken ugyanezen évben Baróton, Bodoson, Sepsibaconban, Kőcépaján, Nagyaján, Bölönben, Miklósvárt és Köpecen számbavétel szerint 11 köből 3 véka és 13 kupa burgonya termelt. Segesvárszék is hasonló eredménnyel díszeszkik, de nem titkolhatja, hogy a lakosságot nehezen tehet megnyerni a termelésre.

Gyengén halad a termelés 1782-ig, mikor a székek újból megleckéztetnek a felsőbb hatóságtól. Udvarhelyszék, mint eddig, most is elmondja, hogy földje hegyes, köves, agyagos és burgonyatermesztésre nem alkalmas. Székelyudvarhely városban inkább mesterséggel foglalkoznak, mint mezőgazdasággal, de akik gazdálkodással foglalkoznak, azok is hasznosabb dolgot természetnek a burgonyánál. Csik és Háromszék újból a francia betegséggel mentegődzik. Háromszékben is alább hagy a buzgóság. Marosvásárhelyen csak elvétve akad termelő. Sepsiszentgyörgy földjében nagyon apró marad. A nép mindenütt megismerte, de a meghonosításnak esőkönyösen ellenáll.

Az 1795-től 1815-ig tartó inséges gazdasági évek hozták magukkal a tömegesebb termelést, mikor az egész Székelyföld éhínségben szenvedett. A nép önkéntelenül nyult a termelés után, ami kitűnik a 2576 és 6767/1808. számú főkörmányszékhez intézett felterjesztés sorából, mely szerint 1808-ban a 2-ik székely határór ezred s a lemhenyi közbirtokosok között közbirtok felosztása

Az egymás mellett húzódo hegyek, lankás oldalak, a mély völgyek és egyenes mezők — a természet ez elbájoló remekei mély benyomást keltenek a fiatalokban. Hosszabb trapp után, kantárt eresztenek s lépésben engedik lovaikat.

— Mily szép erre a táj. Nézze azt a birka nyáját, amott a hegyoldalon; kedvem volna lefesteni. Nézze, nézze, ott jobbra, a patakon túl, a hegyről ereszkedik le egy bosnyák lovasról. Lovát vezeti. Nő ül a hegyászó kis ló hátán, sűrű fátol takarja arcát. Bizonyára mohamedán nő. Milyen különös keleti szokás ez. Még csak sejteti sem lehet: fiatal, idős, szép vagy csúf nő rejtőzik-e a fátol alatt? Hogy választ feleséget a férfi, ha azt sem látja, hogy néz ki jövőendő élettársa?

— Ez vallásos szokás a mohamedánoknál. Elég döröcs. Azonban az új törökök irtó háborút indítottak ellene. De azért még két-három generáció kihalt, míg valamely hatását észlelhetnők. Kár, mert — amint itt hallom — nagyon sok köztük a szép nő. A férfiak egytől-egyet szép szál emberek...

— Éppen oly magasak, mint maga, Mihálovics és talán oly erősek. De hogyan is lehetne megmérni a férfiak erejét? — szól naivul Ámi.

— Az attól függ, méltóságos kisasszony, hogy mit ért ez alatt? A sulybíró képességet, a nyers erőt érti-e, mely összeroppanhat — vagy pedig a kitartó, azivós energiát, férfias erősséget, mely egy egész életet át megbizható vállon hordja családja nehéz gondjait: erős akarattal. Ez nem roppan össze, ha csak külső betegség nem emésztí föl az anyagot — ez a lélek erőssége, a szellem... Ez esetben a szellem erőssége javára billen a mérleg — szól Dusán önkéntes.

— Maga ügyvéd?

— Doktorátusom van, s nemsokára ügyvédi vizsgámmal is elkészülök.

— No és ha önkéntes ideje elteit, irodát nyit?...

— Apámnak más tervai vannak. Egy kis birtoka van s azt akarja — amire nekem is van kedvem, — hogy gazdálkodjam. Szeretem a gazda

miatt viszálykodás támadt és a felterjesztés rá mutat, hogy a vitás földből 50 hold földi mogyoróval van beültetve. Részben az inséges állapot, részben a hatóságok állandó bízattása, büntető rendelkezése, később az 1820-as években az egyes székeknek nyújtott segély a vetőgumó beszerzésére adta az impulzust a termelés felkarolására, ami ezidőtől kezdve évről-évre fokozatosan emelkedett s már 1830-ban a makacs Csik, Kászón, Gyergyó és Udvarhelyszékekről, valamint Székelyudvarhely városról is azt olvashatjuk, hogy a föld már bőven termi a burgonyát s azt a nép kedvel termeli és honosítja, mivel a buza közé elegyítvén — kenyérszaporításra fordítja. Természetes, hogy a főkörmányszék ezután állandóan kedvesen veszi a jelentéseket s halomszámra osztogatja a dicséretet az eddig passivon viselkedett székelységnek és előjáróinak.

Több érdekes felemlítésre valónk volna még, de ezekre térszűke miatt nem férhetünk ki. Eleget véltünk tenni azzal, hogy nagy vonásokban reá mutattunk arra, hogy mily nehezen tudott a burgonya meghonosodni Székelyföldünkön. Csak az inséges évek segítettek a felsőbb hatalom intenciójának. Kerek 100 éve, hogy népünk termeli a burgonyát és 50 évig tartott a bevezető munka. Hány ily kérdéssel vagyunk ma is így, ma is hány tívös gazdasági kérdést kell szólnak eresztenünk? Minden változik a nap alatt, csak természetünk alapvonásai maradnak. Levetközöttük régi külsőnk, elváltozik ruházatunk, nyelvünk járása, de marad a vér az ő konzervativizmussal, századokon át azonos ősi vonásaival és esőkönyösségével. Hiába, — székelyek vagyunk! És most egy évszázad lepergése után próbálja csak meg valaki a burgonyát innen kivonni!?

TERE-FERE.

(Szaláncynénál, a rendes társaság.)

— A „Kiliti Bazár“ egyik számát hozta a posta. Alaposan szemügyre vettem. Már két hónapja utban van. Megjárta Nyugat majdnem valamennyi városát, aztán át az Oceanon. Onan

életet, amint szeretem a nagy természetet is. Ebben sok a költészet. Azután pedig megnősülök, családot alapítok. Ez öregemnek a kívánsága.

— Választott már? — kérdi a lány félénken.

— Igen, választottam volna, ha...

— Szőke, barna?

Dusán merően nézett a szép amazon szemébe, ki tekintetét nem bírván kiállani, mélyen elpirult s hogy zavarát palástolja, előre hajolva, lova nyakát veregette...

— Barna — volt a rövid válasz.

Nagyot dobban a lány szíve. Gyorsan villant meg eszében apjának futólagos tréfás megjegyzése. Megrettent e gondolatra. Csak nem sejtí pár hét óta szívében őrzött legmélyebb titkát? Már első találkozásuk óta nem volt nyugodt éjtjele. Dusán daliás alakja, bravuros viselkedése, s szép férfias vonásai rabul ejtették... Szeretett... Boldogan is, de félelemmel is, mintha valami bünt követett volna el, amely azonban édes volt, s mély, mint a tenger... Apjára gondolt. Sejtette, ott megértésre talál. Anyja előítéletei, s negyavágysa megdöbentették. Ha megtudja?... Ez és ehhez hasonló gondolatok villantak meg a tisztá lelkü gyermek eszében. Dusán égő szeméből már kiolvasta érzelmeit...

Ezzel a gondolattal tépelődött Dusán is már régebb. Merész bravurjai, fiatalos és feltűnő más cselekedetei, mind annak szóltak, annak figyelmét voltak hivatva magára terelni, ki mellett most ő oly boldogan lovagol... Szerette Ámit fiatalon, de komoly hevülettel... Szívük érzelme szórakozottá tette. Nem jött szó ajkukra... Ámi törte meg a csendet, kebléről piros rózsát véve le, azt átnyújtotta Dusánnak.

— Megörzi?

— Halálomig, édes Ámi!...

— Köszönöm! — szól boldogságtól sugárzó

arccal a lány. Ezzel a kantárt rövidebbre fogva, trappra kényszeríték lovaikat. A városokhoz közel, a magas hegy lábánál vezetett utuk, melynek távolabbi részén az ut kanyarulata már látható. Szorosan az ut mellett kis folyócska, melyet az ut kanyarulatában hosszú korlát választott el ettől.

s ha ő harcol kezéért... én fegyvertársa leszek...

— Mint hallom, Ámika Mihálovics önkéntessel ment sétára — szól az ezredesné, ki közben átjött férjéhez. — Mért nem jött Kenesei?

— Beteg, és én megengedtem, hogy Mihálovics elkísérhesse. Mi kifogása ellene, asszonyom? — szól az ezredes némi ironiával.

— Már megmondtam, hogy lányom nevelésére csak én akarok befolyással lenni. Nekem az a bolondos fickó sehogy sem tetszik. Nem akarom, hogy lányomban érdeklődést keltsen. Csak nem gondolja, hogy egy sertéskereskedő fia, ha még oly gazdag is, szemet vehetne az aranykulcsos báró Tóthfalussy Kázmér unokájára? Hiába ironizál, ezredes ur!

Az ezredes elnevette magát.

— Mondja inkább, édes ezredesné: aktakulesos. Ez jobban illik szegény kamarás apósomra. Különben, ha már tudni akarja, értsen meg jól. Mihálovics Dusán pár hónap mulva ügyvéd s ha apjának csak Dusán fia van és semmi vagyona nincs, akkor is e fiura szívesen biznám gyermekemet. Azt mi katonák jobban tudjuk elbírálni, mint önök, asszonyom. Sok jó tulajdonság van benne. Csak emlékezzék vissza a fiatal huszár főhadnagyrá. Szakasztott olyan, mint én valék. Némi külöbséggel azonban. Majdnem egy fejjel magasabb, mint én. No és ötezer hold az én hétszáz holdammal szemben — ez már aztán aranykulcs... Mert bolondos természete van? Azért fiatal. Én sem voltam jobb a Deákné vásznánál. Ezt csak úgy mellesleg jegyzem meg. Különben is kettőn áll a vásár s én e fölött a vitakozást még igen korainak vélem...

Mialatt e párbeszéd folyt az ezredes és neje között, a fiatalok jó messze járnak a városon kívül. Előzőleg gyenge eső esett, az lekötötte az út porát. A tavaszi szép napos idő tele kellemes illattal. A pacsirta magasba szállva, valami leirhatatlan szerelmi dalt zeng... A természet gazdag virágos abrosszal terítette le a mezőket. S ha a szem a messziségbe bámult: meleg levegő vibrált e szép abrossz fölött. Festőien szép a táj.

keletre vette utját s így a Fekete-tengeren jutott el hazánkba.

— Kérem, szabad megnéznem a bélyegzést rajta.

— Kér... Alfa, hisz maga bolsevista, ha kér! Ne kérje, vegye el. Ez járja: elvenni és nem kérni — tessék. — Átnézik, lapozgatják.

— Ni, ni! a „Zsámbéki L'oyd“ is mellékelve van. Nézze a divatképeket. Hosszu száru cipő, erősen magas, vékony sarok, jaj de izléstelen. Rövid szoknya... A formás lábszár dudorodása mennyire kilátszik a magas cipőszár és a minden lépésnél fölakadó szoknya között. A sejtelmek kora lejárt...

— Igen, asszonyom, lejárt az idő, mikor a csinos szoknya a formás lábak folytatását csak sejtetni engedte. Ma minden igényünk már egészben kielégítést nyer — mondja sugárzó arccal Kondor a színész. (Nagy kópé — s a női cipőknek alapos tanulmányozója az utcán.)

— Maga ne kotyogjon bele. Ki kíváncsi a maga véleményére? — jegyzi meg majdnem hargosan a ház urnője.

— Boesánat! sej...

— Ne sejtessen semmit. Ez a divat úgy is csak reklám. A szoknya és cipőszár közötti tér arra szolgál, hogy ide esetleg cédulát ragasztassanak ezen felirással: Eladó. — Alfa elmosolyodva jegyzi meg, hogy a férfiak legalább nem vesznek „zsákba macskát“, ha nőstül akarnak.

— Nem lutrizunk — szól.

— Lutri! lutri!... Erről jut eszembe, néhal jó férjemtől sokezer hallottam heszélni a lutriról. Husz krajcárt tett a lutrira. Leste a huzás napján kifüggesztett jegyzéket és kereste az ő számait. A háboru sokkal jobb lutrinak bizonyult. A betevő szemléltethetően láthatta, mint emelkedik ki az emberek zsebéből pénzük és — sanze passe mars — vándorol az ő zsebébe. Pár hó, pár hét, sőt pár óra alatt a szegény emberből milliomos lett, s százezrekből koldus. Ráadásul, kamatképpen, igen sokan még lábukat, karjukat, szemük világát is oda adták. Végül ekszisztenciájuk is oda lett. Így lett a háborúból: tűzvész, vízözön és — lutri...

— Ni, ni, asszonyom! a „Zsámbéki Lloyd“ az ideai farsangról közöl tudósítást. Leírja a sze-

zon-táncokat: polka, négyes, keringő, csárdás... Hát a steppek, tangó... az brettili-tánc — azt írja. Itt áll: tessék elolvasni. Bizonyára valami tulszigoru erkölcs-csász írja a tudósítást...

— Van valami a dologban. Nézzük csak, mit ír tovább. A sok stepp, ezek az erősen érzéki táncok a bálókól eltűntek s a mutatványos helyeken ütötték fel sátrukat. Ott aztán van keletjük. Irántuk az érdeklődés oly nagy volt, hogy e nagy érdeklődés közepette a férfiak elfeledtek a farsangon nőstül. Pedig ez nagy kár — nemzetgazdasági szempontból. Ha még a tangót tudná mindenki jól táncolni, az még hagyján. Sok más táncban azonban a rossz táncos oldalán a nő valósággal elveszti szalonképességét, ruházata néha annyira rendetlené válik, hogy újra toalettezhetik. Megecsik, hogy a szoknya és blúz között fehér sáv jelenik meg...

— Le az erkölcs-császokkal! Ah! azok a sejtések... Lázálmaim netovábbja... — szól az ellenállhatatlan színész.

— Maga, Kondor, jól beválna egy mutatványos bódéhoz kikiáltónak. Különböznélne izguljon annyira, mert én az ujságok híreinek nem igen szoktam hitelt adni. Nem megbízhatók.

— Boldog husvétit ünnepeket kívánunk, asszonyunk! Viszontlátásra husvét másodnapján — zugják kórusban a vendégek... *Pont.*

HIREK.

Március 26

A világitó torony.

*Körülölet titkos nagy óceán,
Emel magányos büszke sziklahát,
Lábamnál a tenger haragja süg —
Tajtékos habok rohanó raja
Rám hányssor sűdította ostromát.*

*A napnak első csökeja az enyém,
A búcsúzó is még reám ragyog —
S ha tajfun trombitája messze fű,
Enyelgve átölelnek engemet
Hisselgő habléányok, kék habok.*

*As alkony elsuhan, ehjön az est,
As óriási lámpa fénye gyűl.
Tengerbe benn a csillagmirád,*

Egyszerre csak a máskülönbönlően jól idomított, csendes vérűnek tetsző Dóri meghorkan, magasa ágaskodik s a másik pillanatban könnyű terhével vad iramba indul. Dusan lova angol telivér, jobb futó, egy pillanat alatt beéri, de a korláthoz oly közel, hogy éppen csak befuthatott a korlát és a lovas közé. Dórit idejekorán meg tudta fékezni — de a másik percben már Dóritól lova neki szorítva az alacsony korlátnak, lovastól fordult át a korláton — három méter mélységbe. A lány nagyot sikítva, elájult...

A helyőrségi kórház tisztai pavillonjában irgalmas nővér virraszt s halkán imát mormol. Szeme folyton betegélen függ. Gyöngye sóhaj hallatszik a kótzserekekkel erősen begöngyölt beteg melléből. Orvos jön. Csöndben, alig észrevehetően. A külső szobában halk nesz.

— Nem észlelt valami különösebb tünetet, kedves nővér? — kérdi az orvos.

— Csak halk, alig észrevehető sóhaj.

Az orvos minden negyed órában megismétli e kérdést. Mihálovics Dusan önkéntes az operáció után, már több mint 24 órája fekszik öntudatlanul, összetört tagokkal. Két bordatörés, nehéz zuzódások. Csak az agyarázkódástól félték az orvosok. Apja, ki az ezredes táviratára neves professzort hozott magával, szintén fia mellett virraszt a másik szobában. Szemére két napja nem jön álom. De erősen bizik Istenben, hogy nem engedi elveszni kedves fiát.

Pár nappal utóbb sűrűn lefátyolozott hölgy lép a beteg szobájába. Halkan beszél a nővérrel s kalapját letéve, elfoglalja annak helyét. Ami volt, ki az ezredes kíséretében jött ápolni drága betegét. Csak tegnap épült föl, a kiállott izgalmtól kapott betegségből. Szülei beleegyezése s az orvosok engedélye után jöhetett ápolni élete megmentőjét, mit nagy figyelmességgel teljesített a nappali órákban. Nap nap után elfoglalja helyét betege mellett s lesi annak minden mozdulatát. Lassan, de napról-napra javul az erős férfi.

— Professzor ur, remélhető-e, hogy életben

marad? — kérdi remegve a tudós tanártól, kit konsiliumra újból lehozattak.

— Remélem, hogy a veszélyen pár nap alatt túl lesz és még az ősz előtt elhagyhatja az ágyat. A gondos ápolás meglátzik a beteget. Holnap tesszük alapos vizsgálat tárgyává, nincs-e az agyban valami baj. De erősen remélem, hogy nincs.

A szomszéd szobában hárman vannak együtt: az ezredes nejével és Mihálovics Tódor. Halkan társalognak. Az ezredes, ki remegett a fiu életéért már kitudja hányadszor nem, beszéli a szerencsétlenséget. Már amint a lovástól hallottakból még új dolog jut eszébe. A szerencsétlenségről legujabban ezt hallotta:

— Hatalmas kőszáli sas kóválygott a levegőben — így mondja a lovas — s a lovasok közeledtére éppen akkor csapott a magasba, mikor úgy két-háromszáz lépésre lehettek a forduló előtt. Az utána maradt állati hulladékokból is megállapítható, — martalékán lakmározott.

— Borzasztó, borzasztó! — szól az ezredesné. — S ha a fiu nem érkezik kellő időben, ugy lányom rég halott volna. Mivel tudjam meghálálni?...

— Majd később annak is módját ejtjük. Egyelőre várjunk és reméljünk — szól az ezredes majdnem meghatottan.

— Köszönöm ezredes uram, ezt a nagy érdeklődést és figyelmet, miközben fiam iránt tanusított szeretetével engem is megtisztel — mondja az öreg Mihálovics.

— Ezredemnek nemcsak parancsnoka, de apja is vagyok. Azonkívül fiának sokkal vagyok adósa és az ezredesné is. — Néma csönd követte e meleg szívből jövő szavakat... De halga, — valami nesz a beteg szobában. Az ezredesné nem bírván ellenállani, csöndesen benyit. Eszrevétlen maradt.

— Szegény Mihálovics, ennek a nagy szerencsétlenségnek én vagyok az okozója. Mivel tudjam meghálálni magának?...

— Én csak férfias kötelességet teljesíttem, mit helyettem más is megtett volna ma-

*Tüzarcom messze-messze bekiált
A víz felett: ime a büszke úr.*

*S ha viharok süvöltének megint,
As óceán s az éj sötét korom —
Vitorla meghasad, árboc remeg —
Parancsszó hallik: oda, emberek,
Amott van a világitó torony.*

Mihály László.

Pénzügyi kinevezések. A pénzügyminiszter Németh Albert pénzügyigazgatót miniszteri tanácsossá az V. fizetési osztály 2. fokába, Molnár Albert pénzügyi tisztviselőt számellenőrré a X. fizetési osztály 1. fokába léptette elő. Janecsek Jánost kinevezte számellenőrré a X. fizetési osztály 1. fokába és Raffay Irmát számtiszté a XI. fizetési osztály 1. fokozatába.

Adomány a szegények részére. Az Orbán Testvérek-cég a helybeli Jótékony Nőegylet szegényei részére mintegy 50 kiló must ajándékozott, melyért az egylet elnöksége ezuton is hálás köszönetet mond.

A Szilésia sorsáról döntő népszavazás megtörténvén, 716,406 szavazat Németország, 471,406 pedig Lengyelország javára esett.

Purim-estélyt rendezett f. hó 21-én Székelykeresztúron a zsidó ifjúság. A kitünönlően sikerült estélynek, melyen felekezeti és társadalmi különbség nélkül sokan vettek részt, kiemelkedő pontjai voltak: Hirsch Lajos megnyitó beszéde, Weisz Fülöp dr. előadása a cionizmusról, Kónya Jancsi zenekarának játéka; ezenkívül több sikerült szavalt, ének és előadás volt.

Halálozások. *Fernengel Gyuláné Pávelka* Teréz f. hó 20-án, 50-ik évében, rövid szenvedés után városunkban váratlanul elhalt. A még kevéssel ezelőtt teljes életerőnek, egészsáégnek örvendő, jószívű urinó hirtelen halála általános részvétet keltett. Férjének, *Fernengel Gyula* nagykereskedőnek és tekintélyes családjának gyászában a távolabbi rokonok és ismerősök nagy sokasága osztozik. Ennek jeléül a temetésen is rendkívül nagy közönség vett részt.

Antal Páter Székelyudvarhelyen, 75 éves korában f. hó 21-én elhalt. A város e tekintélyes, szorgalmas polgárát, nagykiterjedésű család gyászolja. Nagy részvét mellett temették.

Érszalacsi özv. Kovács Györgyné Oláh Rebeka f. hó 24-én, helyben, 87 éves korában elhalt. A szép kort ért, tisztos urinóben Lakatos Tivadar volt városi tanácsos nagyanyját gyászolja.

gáért, Ámi kisasszony. Sőt még én tartozom köszönettel, hogy meglátogatott — szól. Nem is sejtve, hogy a leggondosabb ápolásban éppen ő részesítette. Ámi keze után nyult s megcsókolta azt, mit a lány önkéntelen ott feledezt... Az ezredesné nagyot bámult. Szép csöndben vonult vissza, mély gondolatok közt. Erősen szemei közé nézett Mihálovics Tódornak... A többi az anyai szív dolga. Ugy sejtette, hogy a fiatalok szeretik egymást. S ha igen, vajjon nem szolgált-e meg érette Dusan, az önkéntes...

Napok múltán beszélgetés közben félve említést tett férjének a leány jövőjéről, mintegy tapogatózva. Az ezredes kérdéssel válaszolt:

— Hány éves is, Ámika, kedvesem? — szól.

— Tizennyolc... mért kérdi?

— Jövő év husvétkor — ha Isten is úgy akarja, mint ahogy én akarom — férjhez adjuk.

— Nagy Isten! ugyan kihez? — szól ijedten az asszony.

— Ha megígéri, hogy beleegyezését adja, — megmondom, — megígéri?

— Igérem — szól sejtve valamit az ezredesné.

— Igéretét birom... Dr. Mihálovics Dusan ügyvédjelölt — egy éves önkénteshez, ki lányom kezét megérdemli... Jákób hét esztendeig szolgált Rebekáért. Vajjon Jákób hét esztendő alatt szenvedett-e annyit, mint e szegény fiu?...

— Ah! Istenem, köszönöm!...

Az ezredes udvariasan meghajtotta magát, kezét csókolt feleségének és azután — majdnem fiatalos hévvel — homlokon is megcsókolta...

... Mihálovics Dusan pár hónap alatt fölépült, csak éppen lóra nem ülhetett többé.

Husvét másodnapján a 12-es huszárok egy tisztai küldöttsége tiszteleg az ezredesnél. A küldöttség vezetője melegen üdvözl az új párokat is. Egyszersmind sajnálatát fejezve ki a fölött, hogy a bájos galamb kiröppent az ezred kebeléből...

Sárosy Károly.

Szabó Nándor szigorló orvos, a budapesti egyetem hallgatója f. hó 24-ikén váratlanul elhalt. A korán elhalt, nagyreményű, fiatal ember temetése f. hó 26-án Zetelakán nagy részvét mellett folyt le.

Utánvételes levelek és osomagok is adhatók fel ezentul a postán, egyelőre azonban csak a belföldi forgalomban. Az utánvétel díja az ezer leit nem haladhatja meg.

Magyarországgal a postaforgalom helyreállott. Jelenleg azonban még csak egyszerű és ajánlott levelek adhatók fel. Az egyszerű levelekre 2 leies, az ajánlottakra 4 leies bélyeg szükséges.

Részvét köszönet. Mindazoknak, akik családunk feje, Antal Péter elhunytával mély gyászunkban résztvettek, hálás köszönetünket nyilvánítnak: *A gyászoló család.*

A Pásztortűz husvétii száma. Az Ellen-zék írja: A Pásztortűz husvétii száma rendkívül gazdag és változatos tartalommal, 80 oldal terjedelemben a héten fog megjelenni. 26 kitűnő erdélyi magyar író írásai lesznek benne összegyűjtve. Az ünnepi számba cikkeket Ravasz László, Bartók György, Márki Sándor, Kolozsvári Bálint és Balogh Árpád, novellákat: Berde Mária, Gyallay Domokos, Makkai Sándor és Molter Károly, verseket: Áprily Lajos, Tompa László, Nagy Emma, Szabolcska Mihály, Olosz Lajos, Reményik Sándor, Bardócz Árpád, Walter Gyula, Maksay Albert és Fülöp Károly írtak. Szerkesztők még: Perényi József, Buday Árpád, Nagy Péter, Jász Pál, Kirchknopf Gusztáv, Járosi Andor és mások.

Ingyen kapja meg a Színház és Társaság 1920. karácsonyi és most megjelenő husvétii számát, ha 35 leiert előfizet a Színház és Társaságra. A népszerű színházi és művészeti hetilap minden vasárnap 36 oldalon jelenik meg, tele fényképekkel és rajzokkal. Foglalkozik az összes erdélyi színházak, mozgók és kabarék életével s komoly cikkei, kritikái mellett sok intimitást, pletykát talál minden számban az olvasó. Ugyancsak 35 leibe kerül $\frac{1}{4}$ évenként a *Tűz* című hetiraportlap. Terjedelme 32 oldal s minden száma 18—20 szenzációs riportot közöl, mely Erdélyben mindenkit érdekel. A két hetilap szerkesztője: Tóth Sándor. Kiadóhivatal Cluj—Kolozsvár, Str. Juliu Maniu (v. Szentegyház-u.) 6. Telefon 297.

Köszönet-nyilvánítás. Mindazon ismerőseinknek és barátainknak, kik felejtethetlen halottunk temetésén részvételükkel fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ezton is, bánatos szívünk hálás köszönetét. *Fernengel Gyula és családja.*

Összökentik az ünnepnapok számát. A kormány legutóbb, egy Avarescu tábornok elnöke alatt tartott minisztertanácsban elhatározta, hogy minden nemzeti ünnep — január 24-ét is beleértve — ezentul május 10-ikén ülendő meg. Ez azonban az uralkodópár névnapjainak megünnepelésére nem vonatkozik.

Jéggyár városunkban. A városi tanács egyik multkori ülésében foglalkozott a jégkészítéssel kapcsolatban. Tekintettel arra, hogy a tél enyhessége miatt, a szükségletnek megfelelő mennyiségű jég vágatás utján biztosítható nem volt, egy hatósági jéggyár létesítését határozták el. Az ehhez szükséges gépek beszerzése is már megtörtént, úgy hogy a gyár rövid időn belül megkezdli működését.

A Vékás nővérek részére ujabban jószívű bardoci székely aszonyok Molnár Imre ref. lelkész neje útján természetbeni adományokat juttattak. A segélyezették ezért hálás köszönetüket nyilvánítnak.

A „Szemle”, amely előző számában „Március Idusa” címen közölt értékes cikket, a husvétii ünnepekre élvezetes szórakozást fog nyújtani a magyar olvasó közönségnek. A minden tekintetben nívós ünnepi számban Erdély legjobb magyar íróinak írásait olvashatjuk. Dr. Váradi Aurél visszapillantása a régi újságíródalomra, egy gyönyörű Maupassant novella Szörnyű Béla fordításában, Vessényi Béla pompás cikke és

Tolsztoj fordítása, L. Sipos Béla régi diák történeteket elevenít fel, Hajnal László novellája stb. A versek S. Nagy László, Kosztolányi, Bartalis, Serestély stb. műveiből vannak. Az illusztrációk Pap Domokos festőművész linoleum metszetei. A „Szemle” előfizetési ára: 1 évre 200 Lei, $\frac{1}{2}$ évre 100 Lei, amely a szerkesztőség címére: Kolozsvár, Szentegyház u. 3. sz. alá küldendő.

Lóvizsgálat. A városi tanács közhírre teszi, hogy folyó évi április hó 3-án délelőtt 9 órakor az állatvásártéren tavaszi lóvizsgálat lesz. Minden lótulajdonos a lovát a jelzett helyen és időben — különbeni büntetés terhe mellett — állítsa elő.

KÖZGAZDASÁG.

A Földmives Szövetség.

As elmúlt héten a gazdakörök felhívás folytán a zab, lóher, répa, búkkönyvetőmagvak, vaszeszközök, továbbá a gyümölcsfa-oltványok árait szolgáltatták be a vezetőség pénztárába. Sajnos, népünk, a mily buzgó volt a szükségletek bejelentésében, az árak beszolgáltatásánál annál tartózkodóbban viselkedett. Sokan az árakat túlmagasnak tartották, többen az eredménnyel nem voltak megelégedve; nem vették figyelembe, hogy a megalakulás csak pár hóval ezelőtt történt, még nehézségekkel küzdünk. Nagy bajunk a bizalmatlanság is.

Oly sok közszükségleti eikre jelentettek be igényt, hogy a vezetőség pusztán óvatosságból, s a nép gondolkodását ismerve, a bejelentett szükséglet bizonyos hányadát szerezte be csupán. Utatossága valóban bizonyult. A zab mai piaci ára vékánként 27—30 lei; métermázásája körülbelül 270—300 lei. A vezetőség által beszerzett zab mmázásája Székelyudvarhelyen 240 lei. Népünk inkább vesz a piacon drágább árut, javagy rendel 160 leiert selejtes zabot, melynek csiraképességét sem ismeri, s nem tudja, hogy nálunk miképpen válik be.

A mikor pénzről van szó, a mi népünkben felülkerekedik a bizalmatlanság, hogy pénzével mi lesz; s a vezetőség legjobb akarata sikertelen marad. Amig ez az állapot fennáll, amig a nép nem érti meg, hogy nagy arányú akciót csak pénzzel lehet keresztül vinni, eredményt nem érünk el. „Segíts magadon, az Isten is megsegít” ez az örök igazság. Amig mezőgazdasági árucarnokunkat szövetkezeti alapon, áldozatok árán is meg nem teremjük, működésünk csak erőlködés, kínos vergődés. Szemünknek vágyódva kell néznie a szász gazdasági egyesület működését, a melytől minden tag közös megrendelésre utolsó saláta és rezeda magvát, utolsó patkószegjét alkalmas időben megkapja s hova főlöalegét a napi áron bármikor beszálíthatja.

A szász gazdasági egyesület 75 éves multra tekint vissza, — ma nélkülözhetetlen intézmény. Kezdetben ez is bizonyára nehézségekkel küzdött, ennek is előitéleteket kellett megtörnie, de küzdött s győzedelmeskedett. Mi most vagyunk a kezdet kezdetén, a mi utunk elé nagyobb akadályok gördülnek, nálunk az előitélet óriási. Érezzük, látjuk, hogy ami van, nem jól van, változtatni kellene, de e pillanatnyi érzésünk visszahull a közönybe, az áldozatoktól való megrettenésbe.

Feltámadunk! Ércetörök zugása, orgonahangok bugása hirdeti, hogy a megfeszített, az emberiség javáért kinszenvedett Isten-ember... nincs sirjában, hanem feltámadott. Hasson át minket is a feltámadás pillanatában az élni akarás gondolata, s cselekedjünk, hogy cselekedetünk javunkat szolgálja s a későbbi kor gyermeke áldással gondoljon az elődök cselekedetére.

A mult keddi piaci árak nem sokban változtak: buza 56—65, törökbuza 37—40, zab 25—29, árpa 45—50, paszuly 30 Leiben kelt el. A Földmives Szövetség here vetőmag készletét kitisztította s az a szövetség tagjainak kilonként 17 Lei árban rendelkezésére áll. A rosta tulajdonosának: Ugron Ákos urnak a vezetőség nevében ez uton mondok hálás köszönetet közérdekű segítség nyújtásáért. Lőrincz Imre kápolnásfalvi lakosnál egy $\frac{1}{2}$ éves simenthali bike, továbbá Kis Zsigmond kecskésfaludi lakosnál két drb. 1—1 éves mangalica tenyészkán eladó.

Eladó továbbá egy szecskavágó csaknem teljesen új állapotban, s egy kétsoros törökbuza vető gép; ára egyik-egyiknek 700 Lei, érdeklődők forduljanak felvilágosításért a vezetőség irodájához. Varré Elek.

Udvarhelyvármegyei Földmives Szövetség. Székelyudvarhely. Szám 209—1921.

Meghívó.

As udvarhelyvármegyei Földmives Szövetség f. évi **április hó 5-én** Székelyudvarhelyen, a vármegyei ház nagytermében rendes földmives tanácsulást tart, melyre a községi gazdakörök elnökeit és földmivestanács tagjait, valamint a mezőgazdaság iránt érdeklődőket tisztelettel összehívja

az **Elnökség.**

A gyűlés kezdete: délelőtt 10 órakor.

Tárgysorozat:

1. A gyűlés megnyitása, jegyzőkönyvhiteltesítők kijelölése.
2. Jelentések: a) A gazdakörök számáról, az összes taglétszámáról, gazdakörök működéséről, központi pénztárhoz befolyt tagdíjakról. b) Jelentés a tavaszi vetőmagvak beszerzéséről és kiosztásáról. c) Jelentés a Bukarestbe küldött gazdaküldöttség eljárásáról. d) Jelentés az élelmezési gabona-beszerzését célzó intézkedések megtételéről. e) Jelentés a Földmives Szövetség mezőgazdasági árucarnokának létesítéséről. f) Jelentés az ármegállapító bizottsághoz intézett Földmives Szövetségi kérvény elbírálásáról. g) Jelentés a kiküldöttvármegyei agrárreform bizottsághoz a buni birtokon létesítendő földmives iskola szervezése céljára átengedendő unitárius egyházi birtok mentesítése tárgyában intézett szövetségi beadványról. h) Jelentés a vármegyei falkola létesítését célzó intézkedések megtételéről. i) Jelentés a székelykereszturi bikakiállításra kitűzött jutalomdíjakról. j) Jelentés a textil házi-ipar céljára szükséges pamutárak beszerzését célzó intézkedésekről. k) Jelentés a fa-lebélgyezés tárgyában az erdőhivatalhoz intézett szövetségi beadvány elbírálásáról. l) Jelentés Csiby Lőrinc székelykereszturi kisgazdának a kereszturi járás területére társalelnei minőségben való megbízatásáról. m) Jelentés a székelykereszturi takarékpénztár R. T.-nak a szövetség rendes tagjai sorába való belépéséről. n) Jelentés a gyümölcsfaoltványok beszerzéséről.
3. Előterjesztések: a) A székelykereszturi gazdakör előterjesztése a barmlevelek körül eljárás egyszerűsítésének kiesszközése tárgyában. b) A karácsonyfalvi gazdakör kérvénye az új utasskasz építésének őszi időre való elhalasztásának kiesszközése tárgyában. c) A homoródalmási és lövétei gazdakörök kérvénye a szomszédos vármegyékkel való meszkereskedelem kiesszközése tárgyában. d) Folyó év őszén, Székelyudvarhelyen tartandó állat és terménykiállítás kiirása. e) A szövetség tisztviselői részére a tiszteletdíjak megállapítása. f) A páreiumi községek gazdaköreinek munkába indítására egy bizottság kiküldése. g) Gazdakörök leltárainak elkészítésére vonatkozó határozathozatal.
4. Javaslatok: a) Vetőmagmeseítő telepek létesítése egyes gazdaköröknel. b) Tenyészállatok törzskönyvelésének beindítása. c) Legelőjavítási munkálatokat célzó intézkedések megtétele. d) Gazdasági szakelőadások vasárnapi határjárásokkal kapcsolatosan, a működési tervzet bemutatása.
5. Indítványok. As indítványokat az alapszabályok utasítása szerint 24 órával előbb írásban kérjük benyújtani. Szabályszerűen be nem adott indítványok nem tárgyalhatók.

Székelyudvarhely, 1921 évi március hó 22.

Kiadó: a Könyvnyomda R.-t. Olorheiu (Székelyudvarhely Cenzurat: C. T. Sirca.

Egy jobb családból való fiu bádogos tanoncznak felvétetik Kerestély Gyula bádogos-mesternél.

3—4 középsikolát végzett fiut tanulónak fizetéssel felvess lapunk nyomdájá.

Bodega és étterem megnyitás!

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy az **özv. Biró Albertné-féle bodegát** átvettem St. Principessa Mircea (Petőfi-utca) No. 4. szám alatt s azt f. hó 27-én megnyitottam.

Hideg és meleg ételek, valamint kitűnő fajborok, különféle liquerök előnyös árakban, szolid s pontos kiszolgálás mellett kaphatók.

Abonenseket felveszek.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérem:

Özv. Minich Ferenczné.

Az odorheii törvényszéktől.

C. 354—1921.

Hirdetmény.

Az odorheii törvényszék közhírré teszi, hogy Sándor Jánosné szül. Benedek Veronika zetelaki lakos részéről az 1911. I. t. cz. 748. § a alapján előterjesztett kérelem folytán az 1916. év folyamán Oroszországban egyik lábának amputálása közben a kórházban állítólag elhalt Sándor János volt zetelaki lakos elhalálása tényének megállapítása iránt az eljárást a mai napon megindította és az állítólag elhalt részére ügygondnokul dr. Szenkovics János ügyvéd, odorheii lakost rendelte ki.

Felhívja a törvényszék Sándor Jánost és mindazokat, kiknek az ő életbenlétéről tudomásuk van, hogy a bíróságot vagy az ügygondnokot Sándor János életbenlétéről értesítsék, egyszermind közöljék azokat az adatokat, amelyekből az életbenléte megállapítható, mert ellenkező esetben a bíróság a jelen hirdetménynek a Gazetta Officiála ban történt harmadszori beiktatását követő naptól számított 3 hó letelte után a nevezett elhalálásának tényét a bizonyítás eredményéhez képest meg fogja állapítani.

Odorheiu, 1921. február 28. án.

Dr. Glósz Miksa, s. k., tszéki bíró.

A kiadmány hitelűl: **Florián**, shiv. tisztviselő.

Az odorheii törvényszéktől.

C. 353—1921.

Hirdetmény.

Az odorheii törvényszék közhírré teszi, hogy Kapás Ferenczné szül. Szabó Ilona zetelaki lakos részéről az 1911. I. t. cz. 748. § a alapján előterjesztett kérelem folytán az orosz fronton 1914. augusztus 30-án Kelet Galiciában Rohatinnál kapott fejlövés következtében állítólag elhalt Kapás Ferencz volt zetelaki lakos elhalálása tényének megállapítása iránt az eljárást a mai napon megindította és az állítólag elhalt részére ügygondnokul dr. János Domokos ügyvéd, odorheii lakost rendelte ki.

Felhívja a törvényszék Kapás Ferenczet és mindazokat, akiknek az ő életbenlétéről tudomásuk van, hogy a bíróságot vagy az ügygondnokot Kapás Ferencz életbenlétéről értesítsék, egyszermind közöljék azokat az adatokat, amelyekből az ő életbenléte megállapítható, mert ellenkező esetben a bíróság a jelen hirdetménynek a „Gazetta Officiála” ban történt harmadszori beiktatását követő naptól számított 3 hó letelte után a nevezett elhalálásának tényét a bizonyítás eredményéhez képest, meg fogja állapítani.

Odorheiu, (Székelyudvarhely) 1921 február 26.

Dr. Glósz Miksa, s. k., tszéki bíró.

A kiadmány hitelűl: **Florián**, shiv. tisztviselő.

Sz.: 343—921.

Hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy Nagy- és Kisgalambfalva községek határán gyakorolható vadászati jog 1921. évi február 1-től kezdődő egymás után következő 3 évre, vagyis 1924 február 1-ig tartó időre nyilvános árverésen hasznobérbe fog adni.

Nagygalambfalva községé 1921. évi **április hó 20-án** d. e. 9 órakor a község házánál. Kikiáltási ár: 100 lei.

Kisgalambfalvára 1921. **április hó 20-án** d. u. 2 órakor a községi bíró házánál. Kikiáltási ár: 50 lei.

Egyéb feltételek a nagygalambfalvi-körjegyzői irodában megtudhatók.

Nagygalambfalva, 1921. március 18.

Hegyi Gergely, jegyző.

Megint nagymennyiségű, olcsó és jóminőségű**árak érkeztek!**Siessen mindenki **Hirsch Rudolf** divatáru a közismert **üzletébe**

mert vehet olcsón!

Duplaszélés tiszta gyapju női szövetet minden színben metr. Lei **80—110-ig.**
Duplaszélés félgyapju szövetet minden színben **42—70-ig.**
Nagy választék tiszta gyapju angol férfi szövetekben metr. Lei **100—170-ig.**
Francia mosó voalok és kretonok gyönyörű színekben „ „ **23-50—25-ig.**
Angol zeffírek „ „ **20—34-ig.**
Jóminőségű chiffonok „ „ **20—30-ig.**
Férfi és fiu kalapok minden színben „ „ Lei 45—65-ig.

Nagyválaszték francia batistokban, gyapju delinekben, szőttesekben, selymekben és klottokban és mindennemű divatkeimekben, harisnyákban, zsebkendőkből, nadrág- és harisnyatartókban, stb.

Értesítés!

A t. hölgyközönség szives figyelmébe ajánlom, hogy

fővárosi kiállítással

kosztümök, princess ruhák
és pongyolák készítését
jutányos árban elvállalom.

Teljes tisztelettel:

Juhrmann Leon

női szabó.

Bul. Reg. Ferd. (Kossuth-utca) 19. szám.

Az odorheii törvényszék.

C. 708—1920.

Hirdetmény.

Az odorheii (székelyudvarhelyi) törvényszék közhírré teszi, hogy az Imre Sándor és Imre Ferencz korondi lakos részéről az 1911. I. t. cz. 748. § a alapján előterjesztett kérelem folytán Sósmezónél 1916. év szeptember havában vivott ütközetben állítólag elesett Imre Pál (született 1873. február 15-én) volt korondi lakos elhalálása tényének megállapítása iránt az eljárást a mai napon megindította és az állítólag elhalt részére ügygondnokul dr. Váró Géza odorheii ügyvédet rendelte ki.

Felhívja a törvényszék Imre Pált és mindazokat, akiknek az ő életbenlétéről tudomásuk van, hogy a bíróságot vagy az ügygondnokot az Imre Pál életbenlétéről értesítsék, egyszermind közöljék azokat az adatokat, amelyekből az ő életbenléte megállapítható, mert ellenkező esetben a bíróság a jelen hirdetménynek a Gazetta Officiála ban történt harmadszori beiktatását követő naptól számított 3 hó letelte után a nevezett elhalálásának tényét a bizonyítás eredményéhez képest meg fogja állapítani.

Odorheiu, 1920. október 23. napján.

Dr. Glósz Miksa, s. k., tszéki bíró.

A kiadmány hitelűl:

Burghardt József, shiv. tisztviselő.

285—1921.

Hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy Homoródremete község 2 szobából álló községi kocsma helyisége korlátlan italmérési joggal az 1921. év május hó 1-től kezdődő 3 egymás után következő évre, vagyis az 1921. május 1-től az 1924. évi apr. 30-ig tartó időre az 1921. év **április hó 5-én** d. e. 9 órakor a község házánál tartandó nyílt árverésen hasznobérbe fog adni.

Kikiáltási ár 500 lei.

Árverési feltételek az abásfalvi körjegyzőnél megtekinthetők bármikor.

Homoródremete, 1921. márc. 5.

Kádár Gyula, körjegyző.

Éladó ház. Értekezhetni: **Strada Mihail Viteazul (Király-u.) 1. sz. alatt.**

Az odorheii törvényszéktől.

C. 108—1921.

Hirdetmény.

Az odorheii törvényszék közhírré teszi, hogy Oláh Istvánné szül. Lőrincz Judith szentábrahám lakos részéről az 1911. I. t. cz. 748. § a alapján előterjesztett kérelem folytán az 1916. évben a román hadsereg által tuszként elvitel közben szerzett betegség és kimerülés folytán Orománia Ciunika nevű helyiségben állítólag elhalt Oláh István volt alsósófalvi lakos elhalálása tényének megállapítása iránt az eljárást a mai napon megindította és az állítólag elhalt részére ügygondnokul dr. Sebesi Ákos ügyvéd odorheii lakost rendelte ki.

Felhívja a törvényszék Oláh Istvánt és mindazokat, akiknek az ő életbenlétéről tudomásuk van, hogy a bíróságot vagy az ügygondnokot Oláh István életbenlétéről értesítsék, egyszermind közöljék azokat az adatokat, amelyekből az ő életbenléte megállapítható, mert ellenkező esetben a bíróság a jelen hirdetménynek a Gazetta Officiála ban történt harmadszori beiktatását követő naptól számított 3 hó letelte után a nevezett elhalálásának tényét a bizonyítás eredményéhez képest meg fogja állapítani.

Odorheiu (Székelyudvarhely) 1921. január 27.

Dr. Glósz Miksa, s. k., tszéki bíró.

A kiadmány hitelűl: **Florián**, shiv. tisztviselő.**Turul-cipő-elárusítás mérsékelt árakon**

Nagyobb tétel férfi-, női és gyermekcipők tetemesen leszállított árakon:

Férfi fűzős, erős boxbőrből, ezelőtt 300 lei-ig most Lei 195

Női fehérvászon, fél- és spanglicipő, ezelőtt 180 lei-ig most Lei 90

Női félcipő, fekete chrombőr rámanvarrott, ezelőtt 250 lei-ig most Lei 190

Gyermek- és leánycipők, ezelőtt 250 lei-ig most L 75—120

Turul Cipőgyár részv.-t.Odorheiu — Székelyudvarhelyt
Bul. Reg. Ferd. (Kossuth-u.) 9.

Marosvásárhelyi Est-Hirlapiroda hirdetőse.

Bukaresti nagy divatruház fiókja

V. MISSIR FII & Co.

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

50,000.000 Lei alaptőke.

Megnyilik a legközelebbi napokban **FOGOLYÁN JÁNOS** vezetésévelTg.-Mures (Marosvásárhely) Piata
Reg. Ferdinand (Fötér) 49. sz. alatt

Felszerelve a legújabb női- és férfi divatrukkal, selyem, szövet, vászon, kész fehérenmü, cipő, illatszert, cukorka és egyéb különlegességekkel, legnagyobb választékban